

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7308/2561

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต โจทก์ เด็กหญิง ร. โดยนาง ก. ผู้แทนโดยชอบธรรมโจทก์ร่วม นาย จ.จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 285, ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำว่า ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ตาม ป.อ. มาตรา 285 มิได้หมายถึงเฉพาะผู้ที่มีความสัมพันธ์ในฐานะครูหรืออาจารย์ซึ่งมีหน้าที่สอนศิษย์เท่านั้น แต่ครูหรืออาจารย์นั้นต้องมีหน้าที่ควบคุมดูแลปกป้องรักษาตัวศิษย์ และกระทำความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติต่อศิษย์ในระหว่างมีหน้าที่ดังกล่าวด้วย จำเลยเป็นเพียงครูสอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนที่เกิดเหตุ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยสอนหรือเคยสอนในชั้นเรียนที่โจทก์ร่วมศึกษา ทั้งจำเลยมิได้เป็นครูใหญ่ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียนทั้งโรงเรียน แม้จำเลยกระทำชำเราโจทก์ร่วมก็มีใช้การกระทำต่อศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลอันจะทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นตาม ป.อ. มาตรา 285

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277, 285 จำเลยให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา เด็กหญิง ร. ผู้เสียหาย โดยนาง ก. ผู้แทนโดยชอบธรรม ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต โจทก์ร่วมยื่นคำร้องและขอแก้ไขคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 350,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม ประกอบมาตรา 285 จำคุก 12 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 8 ปี กับให้จำเลยใช้เงิน 200,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 27 มกราคม 2558) เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 เห็นว่า แม้โจทก์และโจทก์ร่วมจะมีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์เพียงปากเดียว คือ โจทก์ร่วม แต่โจทก์ร่วมเบิกความในชั้นศาลเป็นลำดับของเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ ยากที่จะปั้นแต่งเรื่องขึ้นเองได้หากไม่มีความจริงและเป็นการเบิกความอย่างตรงไปตรงมา ไม่ได้มีพิรุธว่าจะมีการเลื่อมสอนหรือบิดเบือนข้อเท็จจริงประการใดเพื่อปกป้องจำเลยให้รับโทษ ถ้าโจทก์ร่วมไม่ถูกจำเลยกระทำชำเราจริง โจทก์ร่วมก็คงไม่กล้านำเหตุการณ์ที่น่าอับอายขายหน้ามากลั่นแกล้งใส่ร้ายจำเลยซึ่งเป็นครูของตน ซึ่งตามปกติแล้วโจทก์ร่วมต้องเคารพยำเกรงและให้ความนับถือเพราะเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชากรให้ เหตุที่เมื่อโจทก์ร่วมถูกจำเลยกระทำชำเราแล้ว โจทก์ร่วมปิดบังไม่ยอมบอกเรื่องที่เกิดขึ้นให้ใครทราบก็ไม่ส่อพิรุธแต่อย่างใด เพราะขณะเกิดเหตุโจทก์ร่วมยังเยาว์วัยอายุยังไม่ถึง 13 ปี ย่อมมีความคิดอ่านตามประสาเด็ก จำเลยก็อยู่ในฐานะเป็นครู หากโจทก์ร่วมบอกความจริงทันทีก็เป็นเรื่องอับอายและเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมไม่ได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนนี้อีกต่อไป และโดยประการต่าง ๆ โจทก์ร่วมย่อมมีความกลัวอยู่เป็นธรรมดา จนกระทั่งนาย ส. บิดาเลี้ยงบอกกับโจทก์ร่วมว่า เด็กชาย อ. เล่าเรื่องให้ฟังหมดแล้ว โจทก์ร่วมจึงยอมรับและยินยอมให้แพทย์ทำการตรวจร่างกาย ผลการตรวจก็ปรากฏว่าพบบาดแผลฉีกขาดที่เยื่อพรหมจรรย์ ขนาด 0.03 เซนติเมตร กับโจทก์และ

โจทก์ร่วมมีแพทย์หญิง ป. เป็นพยานเบิกความว่า โจทก์ร่วมแจ้งแก่พยานว่าโจทก์ร่วมถูกคุณครู
ชำเราในโรงเรียนตอนเย็น นอกจากนี้โจทก์และโจทก์ร่วมยังมีเด็กชาย อ. เป็นพยานแวดล้อมหลัง
เกิดเหตุเบิกความว่า พยานเห็นจำเลยนั่งคร่อมโจทก์ร่วมซึ่งนอนอยู่ เห็นจำเลยถอดกางเกงลดลง
เหลือในระดับเข่า เมื่อโจทก์ร่วมและจำเลยเห็นพยานจึงลุกขึ้นแล้วโจทก์ร่วมเดินมาหาพยานจึง
ชักชวนกันลงมาจากชั้นสาม พยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมจึงมีน้ำหนักมั่นคงฟังได้ว่าจำเลย
กระทำชำเราโจทก์ร่วมจริง ส่วนที่จำเลยนำสืบต่อสู้ว่า โจทก์ร่วมเป็นลมและเข้าไปช่วยเหลือ
พยานบาล โดยวิธีใช้มือสะกิดตรงขาและแขนโจทก์ร่วมให้ตื่นแล้วจับโจทก์ร่วมให้นอนหงายกับพื้นให้
ขาเหยียดตรง แต่เด็กชาย ย. และเด็กหญิง น. พยานจำเลยกลับเบิกความว่า จำเลยใช้ยาดม
ปฐมพยาบาลให้แก่โจทก์ร่วม ขอนำสืบของจำเลยที่ว่าโจทก์ร่วมเป็นลมและจำเลยเข้าปฐมพยาบาล
เท่านั้น จึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน
ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ฎีกาของจำเลยที่ว่า
จำเลยไม่ได้กระทำชำเราโจทก์ร่วม พยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมมีน้ำหนักน้อยและยังมีข้อ
พิรุธ ควรยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยนั้น เห็นว่า เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่ง
ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้ว ศาลฎีกาไม่รับคดีไว้
พิจารณาพิพากษา ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 23 วรรคหนึ่ง แต่ที่ศาลล่างทั้งสอง
วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 285 นั้น เห็นว่า
คำว่า ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 285 ต้องตีความโดยเคร่งครัด
ซึ่งความหมายของถ้อยคำดังกล่าวมิได้หมายถึงเฉพาะผู้ที่มีความสัมพันธ์ในฐานะครูหรืออาจารย์
ซึ่งมีหน้าที่สอนศิษย์เท่านั้น แต่ครูหรืออาจารย์นั้นต้องมีหน้าที่ควบคุมดูแลปกป้องรักษาตัวศิษย์
และกระทำความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติต่อศิษย์ในระหว่างมีหน้าที่ดังกล่าวด้วย คดีนี้จำเลยเป็น
เพียงครูสอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนที่เกิดเหตุ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยสอนหรือเคยสอนในชั้นเรียนที่
โจทก์ร่วมศึกษา ทั้งจำเลยมิได้เป็นครูใหญ่ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียนทั้งโรงเรียน ส่วนที่
โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบว่า จำเลยเป็นผู้แจ้งให้โจทก์ร่วมไปแข่งกีฬาแทนนักเรียนคนอื่น ก็ยังไม่
อาจรับฟังได้ถึงขนาดที่ว่าจำเลยเป็นครูเวรหรือได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ดูแลโจทก์ร่วมในขณะ
เกิดเหตุ ซึ่งเป็นช่วงเวลาภายหลังจากการแข่งกีฬาที่โรงเรียน ท. เสร็จสิ้นและโจทก์ร่วมเดินทางกลับ
ไปที่โรงเรียนที่เกิดเหตุแล้ว ดังนี้ เมื่อพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยมี
หน้าที่ต้องควบคุมดูแลปกป้องรักษาโจทก์ร่วมหรือไม่ เพียงใด แม้จำเลยกระทำชำเราโจทก์ร่วมก็
มิใช่การกระทำต่อศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลอันจะทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 285 ที่ศาลล่างทั้งสองปรับบทลงโทษจำเลยตามบทมาตราดังกล่าว
จึงเป็นการไม่ชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มี
คู่ความฝ่ายใดยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขเสียให้ถูกต้องตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225 และ
เมื่อวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว จึงเห็นควรกำหนดโทษเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์ในการ
กระทำความผิดของจำเลย อนึ่ง คดีนี้โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนและ
แต่งตั้งทนายความเข้ามาว่าต่างคดีเอง แต่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งในเรื่องความรับผิดชอบคู่ความใน
ค่าฤชาธรรมเนียม ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) จำคุก 9 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 ปี นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่งในศาลชั้นต้นและชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปदारณี ลัดพลี · พันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง · ชัยรัตน์ ศิลาลาย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7308/2561>